

Pritisniti na vse zvonce v bloku

AJA ZAMOLO

nič dokončnega ni v besedah
če ne postanejo prostor
kot pripiranje vrat
na zidovih mostovih
z vzgibom da se zavemo širine obokov
da jo presegamo
na ulicah je mesto najbolj iskreno
ceste pločniki
polagamo roke nanje
prazni prostori
posedamo po tleh in stolih in kolenih
treba je začeti na hodnikih
ne da bi vstopali v sobe
ne da bi zapirali vrata
treba je prinesiti vse tisto
tudi z one strani avtocestnih obročev
in nazaj – sobe morajo ostati prepisne
mečemo vrata s pantov
mestu odpiramo gumbe
vse da lahko vstopamo
kot ljubimci ko se prebijejo skozi jutro
možnosti si podajamo kot frnikole opeke
v prostorih ki si jih moramo jemati
če je rok dovolj se zvijajo cigareti
ki v vetru slabo gorijo
dlani gradijo zavetrja
ena ob drugi za hrptom pod brado
majhne stvari hišne številke narekujejo zgodbe
več kot jih postrgamo z ometov
bolj se mesto prilega koži